

HEISTSE EEUWELINGE ROMANIE VANHULLE OVERLEDEN

In de gezegende leeftijd van 101 jaar is ROMANIE VANHULLE rustig ontslapen in het rustoord te Westkapelle. Op 27 april 1977 zou Romanie 102 jaar worden. Rond Allerheiligen dwong een lichte ongesteldheid de anders nooit zieke eeuwelinge het bed te houden en op 3 december 1976 werd haar levenskaars stilletjes gedoofd.

Wil men de nonsen geloeven, geen enkele wenst honderd jaar te worden... In haar tijd zal Romanie ook wel zo geredeneerd hebben, en toch, eens de honderd voorbij, bleef ook bij haar nog dat hunkeren naar leven. Tot haar laatste ademtocht is ook Romanie het instinctieve levensbehoud bijgebleven. Haar kinderen waren bij haar in de laatste uren en toen Romanie begon te "vergaren" wisten ze dat ze ging sterven. We dachten aan het mooie gedicht dat de heistse dichter Gust Vermeille schreef bij en over de dood van zijn vader.

Romanie vanhulle is de eeuwigheid en meteen ook de heistse geschiedenis ingegaan. Haar weinig bewogen bestaan is niet van dien aard dat er boeken zullen over geschreven worden. Hoewel geen eigen verdienste, blijft het toch een merkwaardige prestatie het in deze wereld honderd jaar vol te houden. Romanie heeft deze honderd jaar zien evolueren, het aanschijn van de wereld zien veranderen, soms met verwondering, soms met bewondering of afgrijzen. Maar haar eigen gezin, de dagelijks terugkerende zorgen, zullen haar wellicht meer hebben geraakt dan alle industriële, kulturele, sociale en morele revoluties. De eerste man op de maan heeft haar wellicht nog minder verwonderd dan de eerste vlucht over het kanaal, of een ander wapenfeit van het begin van deze eeuw. De verbazing over zoveel menselijk vernuft zwakt af en alles wordt relatief. Of toch niet... vorige winter was Romanie nog vol stommen verbazing over die mannen die vanaf een besneeuwde berg zomaar de lucht invlogen, op van die lange smalle latten, via de televisie had nu ook de wintersport voor haar geen geheimen meer. Anders had ze voor het kijkkastje geen goed woord over. Thuis moest Romanie van geen TV weten, en in het begin van haar verblijf in het rustoord vroeg ze zich af wat haar medebewoners daaraan toch hadden.

Ganze dagen naar dat kastje staren en nooit een een woordje babbelen of vertellen, dat kon er bij Romanie niet in.

Rommetje hield er anders wel van herinneringen op te halen.

van vroeger, toen ze in de knokkestraat nog café hielden met maar liefst zes jonge dochters thuis, waarvan er dan nog drie piano speelden.

De havendam van Zeebrugge heeft ze weten bouwen en in die tijd was er veelvertier bij Frans Vanhulle, vrouw Virginie en de vele dochters... Het café lag verder aan de stapelplaats van de trein zodat treinwachters en stokers er terecht konden voor hun laatste pintje.

Het gezin Vanhulle - Braet was in 1877 naar Heist gekomen, toen Romane 2 jaar oud was. Het stamde uit een kloek geslacht en hoewel vader Frans tamelijk vroeg gestorven is, scheerde de rest van de familie hoge toppen. Moeder Virginie zelf werd 99 jaar en ze liet een grote schare Vanhulles achter, die zich allen te Heist vestigden, met uitzondering van dochter Virginie, die te Turnhout een grote Heistse kolonie heeft gesticht. Romane huwde in 1901 met Constant Martony en mocht zestig jaar later in de Knokkestraat haar diamanten bruiloft vieren.

Ze laat drie kinderen na, zeven kleinkinderen en elf achterkleinkinderen.

Haar honderdste verjaardag heeft zo stralend met gans de Heistse gemeenschap meegevierd en bij die gelegenheid werd door Heyst Leeft een grootse tentconstelling opgezet.

ROMANIE VANHULLE zal de Heistse geschiedenis ingaan als ROMANIE 100.

Francine Vanhulle - Berens

+++++

HEYST LEEFT - BESTOOR

Voorzitter : Jos Degroote

Sekretaris : Dany Vanterre

Penningmeester : Francis Berens

Bestuursleden : Frank Vanhulle, Wilfried Desmedt, Jos Aekx, Frans Dyserinck,
Fernand De Backere, Cyriel Vanterre, Rene Vlietinck,
Andre Desmidt, Jean-Pierre Braems.

Sekretariaat : marktstraat 4 , 8390 Knokke-Heist.